

Egne ligge hen lige saa længe, det passer os, for senere at kunne tage dem ind som Reserver, saaledes som det nu netop har vist sig nødvendigt, hvis man da vil opretholde den eskimoiske Race, med andre Ord, hvis vi skal løse den Mission, vi er udset til at løse i disse Egne. Men deraf følger ogsaa, at vi ikke kan taale, at andre i ganske almindeligt kommercielt Øjemed øver Rovdrift paa de Hjelpekilder, som netop ligger i Reserve paa Grønland. At disse Distrikter er ubeboet og ubevogtet, kan følgelig paa ingen Maade være nogen Undskyldning for fremmede Indgreb, og hvis det fremstilles saaledes, forekommer det mig ikke, at den danske Stat har andet at gøre end at drage Konsekvenserne heraf omgaaende.

Ogsaa jeg og det Parti, jeg tilhører, ønsker selvfølgelig denne Sag ordnet ad venskabelig Vej og haaber dette, men jeg tror, at de Synspunkter, som jeg har fremsat her, har saa stærkt Tilhold i vort Folk, at det maa forstaas og forstaas med al Tydelighed, at vi staar urokkelig fast paa vor Ret.

Jeg skal derefter vende mig til vor Handelspolitik, som i Sandhed ogsaa kan trænge til Maksimen: national Værdighed. Den lille Episode med Hensyn til Importreguleringens eventuelle Ophævelse har efter min Mening haft en helt anden Virkning, end der sikkert var tilsigtet. Den har nemlig rejst Spørgsmaalet om Linien i hele vor økonomiske Politik. Vi har mirabile dictu aldrig haft nogen positiv Handelspolitik, men nu blev man endogsaa stillet overfor Udsigten til at faa en negativ, det vil sige en, der var dikteret os af udenlandske Gesandter og efter udenlandske Hensyn. Her forekommer det mig, at det springende Punkt i hele denne Sag er, og jeg hilser derfor med Tilfredshed, at det danske Folk nu endelig har faaet det handelspolitiske Problem sat paa Dagsordenen.

Jeg vil straks gøre den Bemærkning, at naar de under denne Finanslovdebat er blevet fremhævet særlig fra Venstres Side, at Importreguleringen ikke maa skade Landbrugseksporten, ligesom jo de Radikale har arrangeret deres særlige lille Nummer paa samme Konto, skal det fremhæves, at der ej heller i det konservative Folkeparti er et Menneske, der ønsker at opretholde en Importregulering paa Landbrugseksportens Bekostning. Derimod krævede vi straks i Importudvalget, da den foregaaende Handelsminister mødte op med sit Likvideringsforslag, at vort Udenrigsministerium skulde tage Affære, kort sagt, at Sagen maatte behandles ad diplomatisk Vej, og vi stode paa, at man fra dansk

Side, naar man blot ikke straks afgik ved Døden af Rædsel, vilde have endda særdeles gode Kort paa Haanden, som paa een Gang kunde tjene baade til at sikre Landbrugseksporten og til at værne Importreguleringen. Nu er disse Forhandlinger med de paagældende fremmede Stater indledet, og jeg tror ikke, der er noget, der tyder paa, at vore Forventninger vil blive skuffet. Vi har ganske vist i Importudvalget efter Henstilling fra den nuværende højtærede Handelsminister vedtaget en vis Ændring i Skotøjsordningens Praktisering, netop paa Grund af Hensynet udadtil; men selve Reguleringen vil sikkert blive opretholdt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre en Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Stauning, som i sin Tale forleden saa særdeles pessimistisk paa Skotøjsordningen. Det er ganske rigtigt, at denne Ordning har mistet noget i Effektivitet; men dette har altsaa været en nødvendig Indrømmelse udadtil, det er ganske uberettiget hermed at slaa en Streg over hele denne Sag. Det vigtigste af alt er da efter min Mening, at man naar frem til et System, som er levedygtigt og ikke ødelægger sig selv ved at skabe for store Gnidninger. Det er netop dette, man nu er naaet til; og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Handelsminister for hans Loyalitet og Energi i denne Sag.

Hertil kommer jo, at baade Cigar- og Skotøjsordningen, men navnlig den sidste, hidtil har været hemmet i deres positive Virkninger derigennem, at det var nødvendigt lige fra første Færd at frigive store Varepartier, som enten var indkøbt eller var i Ordre. Da Loven drejer sig, ikke om Importforbud, men om Regulering, saa har dette været uundgaaeligt, og jeg tror ogsaa, at Industrien anerkender dette. Tilbage bliver saa Virkningerne af Systemet, saaledes som det nu en Gang er. Her vil jeg da fremhæve, at trods alt, trods den store Liberalitet, hvormed dette System nu bliver praktiseret, har det fuldt ud svaret til de Forventninger, som i alt Fald vi fra vor Side satte dertil. Ikke blot har Reguleringens Indførelse afværget det fuldkomne Sammenbrud, man i disse to store Produktioner stod overfor som Følge af den vanvittige Konkurrence udefra, men allerede nu, saa kort Tid efter Ordningens Indførelse og uanset de frigivne store Importkvanta, er Hundreder og atter Hundreder af Arbejdere blevet genantaget. Bedst ligger Forholdene selvfølgelig i Cigarindustrien, fordi man